



ת"פ 54415/03/17 - מדינת ישראל נגד דן קטרינין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54415-03-17 מדינת ישראל נ' קטרינין

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם דן קטרינין

גזר דין

תמצית כתב האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 א סיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), גניבה מרכב לפי סעיף 413 ד(א) לחוק העונשין והונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**").

2. כמפורט בכתב האישום שבעובדותיו הורשע הנאשם, ביום ה-1.8.16 בין השעות 6:42 ו-8:01, התפרץ הנאשם יחד עם אחר לרכב השייך למתלוננת (להלן: "**הרכב**"), בזמן שחנה בחניון חוף הצוק. הנאשם והאחר פתחו את החלון הקדמי הימני של הרכב, נכנסו לרכב וגנבו ממנו את רכוש המתלוננת הכולל: ארבעה זוגות משקפיים ששווי כל אחד מהם 3,000 ₪, מוצרי קוסמטיקה בסך 1,000 ₪, בגדים, שרשרת בשווי 1,800 ₪, ת.ז, רישיון נהיגה ושני כרטיסי אשראי (להלן: "**הרכוש**"). רכושה של המתלוננת לא הושב אליה. בהמשך לאותן נסיבות, באותו היום, עשו הנאשם והאחר שימוש בכרטיס האשראי של המתלוננת המסתיים בספרות 9955 (להלן: "**כרטיס האשראי**"), כמפורט להלן: בשעה 8:01 רכשו סיגריות ושתייה בסך של 690 ₪ במינימרקט ברחוב אירוס הארגמן בנתניה. בשעה 8:41 רכשו סיגריות בסך של 340 ₪ בבית העסק "סיטונאות יפוח" ברחוב גולדה מאיר 37 בנתניה. בשעה 8:54 רכשו מאפים בסך של 220 ₪ בבית העסק "בית הטאבון" ברחוב כצנלסון בנתניה. במעשיו המתוארים לעיל התפרץ הנאשם לרכב בכוונה לגנוב, גנב את רכושה של המתלוננת בכוונה לשלול אותו ממנה שלילת קבע ועשה שימוש בכרטיס חיוב בכוונה להונות.

תסקירי שירות המבחן

3. לאור עתירת המאשימה לעונש מאסר, בשים לב לגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, וכמצוות המחוקק, הוזמן תסקיר לעונש. בתסקיר הראשון שהתקבל, נושא תאריך 28.4.2019 (להלן: "**התסקיר הראשון**") פורט כי הנאשם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן, לא הגיע למספר מפגשים אליהם זומן, הגיע למפגש אחד ובהמשך ניתק קשר ולא המציא מסמכים שהתבקש להמציא. התסקיר מפרט את נסיבות חייו של הנאשם, אשר חווה קשיי הסתגלות במערכת החינוך, לדבריו סבל מקשיי קשב וריכוז ואף מדחיייה מצד קבוצת השווים והתנהל באופן אלים על מנת להגן על עצמו. לדבריו הנאשם שולב בלימודים בפנימייה על רקע קשייו, אך התקשה להסתגל למסגרת, עזב את הפנימייה ובסופו של יום סיים 12 שנות לימוד. הנאשם גויס לצה"ל אך לדבריו על רקע חובות לגורמים שוליים ערק,

נכלא לתקופה ממושכת, ושחרר על רקע אי התאמה. לדבריו, עבד והסדיר חובותיו ובשנה האחרונה עובד כמתקין דודי שמש ומערכות סלולריות. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה, אך בבדיקת שתן שמסר נמצאו שרידי חומר מסוג נזודיאזפין, לדבריי הנאשם נטל טיפול נגד כאב על רקע כאבי גב.

4. הנאשם לא נטל אחריות לביצוע העבירות, שלל כי ביצע אותן, והתקשה להתבונן באופן ביקורתי על התנהלותו. לטענתו, אחר מסר לידי את כרטיס האשראי והוא עשה בו שימוש ולא ידע שהוא גנוב. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נטה לטשטש את חלקו בביצוע העבירה, הטיל אחריות על אחר והקל ראש בבחירותיו. בנוסף, נטה לצמצם אודות קשרים שוליים. שירות המבחן התרשם מקשיים תפקודיים משמעותיים אצל הנאשם לאורך שנים ומכך שנטה להתנהלות שולית, תוך שצוינה לחיוב העובדה שהשלים לימודיו. כגורמי סיכון צוינו התנהלותו בביצוע העבירות, קשייו בלקיחת אחריות, ונטייתו להקל ראש בחומרת מעשיו, לצד קשייו להסתגל למסגרות וחשיפתו לאורך שנים לחברה שולית. כגורמי סיכוי לשיקום צוינו גילו הצעיר, יציבותו התעסוקתית, והעובדה שסיים לימודיו על פי דיווחיו. מאחר והנאשם שלל בעיתיות במצבו והתקשה לשתף פעולה, לא נמצא פתח למעורבות שירות המבחן בדמות המלצה טיפולית שיקומית. שירות המבחן המליץ לשקול את גילו הצעיר של הנאשם, ואת העובדה שזהו המקרה הראשון בו הוא עומד לדין בעת גזירת עונשו.

5. לאחר קבלת התסקיר וטרם טיעון לעונש מצאתי ליתן לנאשם הזדמנות להתייבב פעם נוספת אצל שירות המבחן ולשתף עמו פעולה בכל תוכנית טיפולית, לאור גילו הצעיר ונסיבותיו ולאחר שנתן הסכמתו לכך (פרוטוקול מיום 13.5.2019), והדין נדחה לשם כך. תסקיר שני התקבל נושא תאריך 19.9.2019 (להלן: "**התסקיר השני**") והתמונה העולה ממנו דומה לזו שבתסקיר הראשון. על פי התסקיר השני, עמד שירות המבחן בקשר עם הנאשם אשר תיאר מצב כלכלי ירוד, פירט תסכול סביב מצבו, אך התקשה להיענות לניסיונות שירות המבחן להפנותו לגורמי הרווחה לעזרה קונקרטית. לדבריו, הגם שהשתמש בעבר באופן אינטנסיבי בקנביס חדל מכך מזה כחצי שנה באופן עצמאי ושלל בעיתיות או נזקקות בתחום. הנאשם לא התייבב לבדיקות שתן אליהן זומן. בסופו של יום התייבב לשתי בדיקות שתן, באחת מהן עלו ממצאים לשימוש בקנביס. בהמשך זומן שוב למסירת בדיקה ולא התייבב.

6. שירות המבחן ציין כי ערך ניסיונות לגייס את הנאשם לקשר, כשעולה אינדיקציה לצורך בהליך טיפולי בתחום שימושו בחומרים. הנאשם כאמור שלל בעיתיות, ניכר כי מעורבות שירות המבחן נחוותה על ידו כפוגענית, והתקשה לשתף פעולה. בנסיבות אלה התחזקה אצל שירות המבחן ההתרשמות כי הנאשם נעדר בעיתיות זה בשלות ומוטיבציה להיעזר בטיפול ועל כן שוב נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן שב והמליץ לשקול את גילו הצעיר של הנאשם ואת העובדה שזהו המקרה הראשון בו הוא עומד לדין בעת גזירת עונשו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

7. **ב"כ המאשימה** טענה לעניין הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם. בקשר לנסיבות ביצוע העבירות ציינה בין היתר את הביצוע בצוותא ואת השימוש בכרטיסי האשראי הגנובים בסכום גבוה ולשם מותרות. לדעת המאשימה מתחם העונש ההולם הוא בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר, תוך שהפנתה לפסיקה עת/2. ב"כ המאשימה הסכימה שאין בהרשעותיו הקודמות של הנאשם (עת/1) כדי להשפיע על מיקומו בגדרי המתחם, אך טענה כי נוכח התנהלותו מול שירות המבחן, העדר שיתף הפעולה שלו כמו גם אי התייבבותו לדין בעקבותיו אף הוצא כנגדו צו הבאה, יש למקמו מעל תחתית המתחם גם עם בחלקו התחתון. עתירת המאשימה היא כי ייגזר על הנאשם עונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ברף העליון, לצד מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי למתלוננת לצד פסילת רישיון לידה.

8. **ב"כ הנאשם** הפנה למצבו של הנאשם, העדר הקשר עמו מאז מתן הכרעת הדין, וטען לחוסר בשלות. בהקשר זה הפנה לתסקיר שהתקבל, לקשייו ההסתגלותיים ואף לבעיות משפחתיות והעדר קשר עם אביו. לטענתו, רצף העובדות שבתסקיר מלמד על העדר כל מערכת תמיכה לנאשם בגילו הצעיר. לטענת הסנגור מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשם נמוכה, המדובר במעידה ראשונה ואין כל אלימות במעשיו. עוד עתר, יש להתייחס לכלל העבירות כאירוע. תוך הפניה לפסיקה טען כי העונש ההולם לנאשם הוא מאסר על תנאי ופיצוי כספי ברף המינימאלי, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירות. לדבריו, הנאשם מתפרנס כשליח ולכן עתר שלא לשלול רישונו.

דברי הנאשם

9. הנאשם הביע חרטה ואמר כי יקבל את העונש שיוטל עליו. הוא הסביר כי הוא מעוניין בעזרה אבל לא שיתף פעולה עם שירות המבחן כיוון שעליו לעבוד לאור חובות כספיים. עוד טען כי חזר להתגורר עם הוריו.

מתח העונש ההולם

10. הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם שמירה על שלום הציבור, על קניינו של אדם, על הזכות לפרטיות ותחושת ביטחון, ועל הליכי מסחר תקינים. עבירות של התפרצות לרכב מוכרות כ"מכת מדינה" בשל ריבוי, קלות ביצוע, הקושי לתפוס את מבצעה והפגיעה בקניינים של קורבנות העבירה והציבור כולו. נקבע כי עבירה זו דומה לעבירה של ההתפרצות לדירה בחלק ממאפייניה (עפ"ג (חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.2014)) (להלן: "**עניין אבו חאטום**"). העבירה מביאה לפגיעה ממשית בפרטיות, ואף קיים לצידה פוטנציאל להתלקחות אלימה.

11. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, במקרה דנן התפרץ הנאשם לרכב, יחד עם אחר, לפנות בוקר בחניון בשפת הים, וגנב ממנו רכוש בעל ערך וכרטיסי אשראי בהם אף עשה שימוש. אמנם לא הייתה כל אלימות נלווית למעשי הנאשם, יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מפוטנציאל ההתלקחות הגלום בעבירה, ככל שהייתה המתלוננת שבה לרכבה בעת ביצוע ההתפרצות. בנוסף, מהעובדות עולה כי הנאשם נטל חלק פעיל בשימוש בכרטיסי החיוב ורכש באמצעות כרטיס האשראי הגנוב לרכישת מוצרי מותרות. השימוש הכולל על ידי הנאשם והאחר בכרטיסי האשראי אינו מבוטל ועומד על סך 1,250 ₪. בנוסף, בעת ההתפרצות גנב הנאשם ביחד עם האחר את חפצי המתלוננת הכוללים משקפי שמש, תכשיטים וכסף מזומן. אלה לא הושבו לה ויש לתת את הדעת לנזק הכספי כמו גם לעוגמת הנפש שנגרמה לה כתוצאה מההתפרצות והגניבה. לצד החומרה המפורטת לעיל, לא נעלם ממני גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה וגם עניין זה יבוא בין שיקולי בעת בחינת הנסיבות. לאחר שקילת האמור, אני מוצאת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני נמוך.

12. באשר לענישה הנוהגת, מעיון בפסיקה עולה כי בדרך כלל בסוג זה של עבירות (ואף במקרים בהם מדובר בהתפרצות לרכב וגניבה בלבד, ללא הונאה בכרטיסי חיוב) נקבעת תחתית מתחם הענישה על עונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ותקרתו מאסר של ממש. בת"פ (שלום- ראשל"צ) 30065-03-18 **מ"י נ' בן אבו ואח'** (15.01.2019) סקר כב' השופט מיכליס דוגמאות לענישה בעבירות דומות מפסיקת בית המשפט העליון והמחוזי, בהם נגזרו על נאשמים עונשי מאסר בפועל בגין עבירות מהסוג דנן. אמנם במרבית המקרים אליהם הפנה דובר בנאשמים בעלי עבר פלילי ומאסרים מותנים אשר הופעלו. יחד עם זאת, וכפי שהודגם ברע"פ 5313/12 **ראיף נ' מדינת ישראל** (11.7.2012) עונש מאסר בן 6 חודשי מאסר בפועל נגזר גם על נאשם צעיר אשר הורשע בהתפרצות לרכב בכוונה לגנוב, ואף חרף עמדת שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל עליו. ראו גם את יתר הפסיקה **בעניין בן אבו**.

בנוסף, להמחשת הענישה הנוהגת, ראו את פסקי הדין וגזרי הדין הבאים:

· **עניין אבו חאטום**, שם נקבע כי המתחם ההולם בגין כל עבירה של פריצה לרכב וגניבה באותו מקרה הוא בין 6-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

· **עניין בן אבו** שם הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בפריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה בצוותא, בגניבה מרכב בצוותא ובחבלה במזיד. נקבע מתחם בין שישה לחמישה עשר חודשים. לנאשם עבר פלילי משמעותי וריצה בעבר עונש מאסר. הנאשם לא הודה במיוחס לו ולא קיבל אחריות על מעשיו. נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. מאסרים על תנאי, קנס בסך 2,000 ₪, פיצוי בסך 2,000 ₪ ופסילת רישיון ל-18 חודשים. ראו גם הפסיקה שם. ראו גם עפ"ג (מרכז) **בוחבוט נ' מדינת ישראל** (21.5.2019) בעניינו של הנאשם הנוסף באותו תיק שם אושר המתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום.

· ת"פ (שלום-רחובות) 54848-11-16 **מדינת ישראל נ' גליה** (26.06.2019) שם הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בפריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא וגניבה מרכב בצוותא ובחבלה במזיד לרכב בצוותא. הנאשם ביצע בצוותא שלושה מעשי התפרצות לשלושה כלי רכב שונים שחננו בסמיכות ובוצעו בטווח זמנים קצר מאוד. בביצוע העבירה נגרם לשלושה כלי רכב נזק ומשניים מהם נלקחו תיק ושקית שהכילו רכוש. מתחם נקבע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. הנאשם, בן 22 וביצע את העבירה בגיל 19. עברו הפלילי אינו משמעותי (כשהיה נער) ונסיבות חייו אינן קלות. הנאשם לא ניצל את ההליך הפלילי ואת שירות המבחן על מנת לערוך שינוי בחייו. נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, תשלום פיצוי בסך 1000 ₪ לכל אחד משלושת המתלוננים, התחייבות בסך 5000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה לארבעה חודשים.

· ת"פ (שלום-ק"ג) 21941-01-14 **מדינת ישראל נ' אשורוב** (20.4.2017): שם הורשע הנאשם בריבוי עבירות פריצה לרכב, גניבה מרכב, גניבת כרטיס אשראי, הונאה בכרטיס אשראי וניסיון להונאה בכרטיס אשראי. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם אשר הודה במסגרת הסדר טיעון נגזרו 4 חודשי מאסר, והופעל מאסר על תנאי לחודש נוסף. הנאשם ריצה את עונשו בעבודות שירות. לצד עונש המאסר נגזרו על הנאשם מאסר על תנאי, התחייבות בסך 3,000 ₪, פיצוי בסך 1,500 ₪ וקנס 500 ₪.

· ת"פ (שלום-רח') 48149-12-13 **מדינת ישראל נ' אבו עצא** (2.3.2015): שם מדובר בשני כתבי אישום בגין גניבה מרכב, פריצה לרכב, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, החזקת כלי פריצה והפרת הוראה חוקית. נקבע מתחם בין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי אשר הודה והביע חרטה, תסקיר חיובי אך לא שיתף פעולה עם ממונה על עבודות שירות. נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, קנס ופיצוי למתלוננת.

· ת"פ (שלום-נת') 28709-08-11 **מדינת ישראל נ' דבש** (13.5.2013): הנאשם הורשע על פי הודאתו בגניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה בסך של 2,000 ₪. הנאשם הינו צעיר ללא עבר פלילי עליו נגזר 4 חודשי מאסר על תנאי.

13. בראי הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות ובשים לב לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצועו, יקבע מתחם לכלל העבירות כאירוע בין מספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

העונש ההולם לנאשם

14. לא מצאתי כי יש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם לשם שיקומו של הנאשם או לשם הגנה על שלום הציבור. הנאשם היה צעיר מאוד בגילו בעת ביצוע העבירות. חרף גילו הצעיר והעדר עבר פלילי והרווח הרב עבור מהשתלבות בטיפול ומשינוי אורחות חייו, בחר הנאשם שלא לנצל הזדמנויות שניתנו לו לשם כך.

15. ממצאי שירות המבחן ביחס לנאשם ובחירותיו השוליות כמו גם העדר נטילת אחריות על ידו, וקשייו לקחת אחריות על מעשיו מפורטים לעיל בהרחבה. שירות המבחן אף מצא ממצא חיובי לשימוש בחומרים בבדיקת שתן אחת שערך. לאור כך שהנאשם מתקשה ליטול אחריות על מעשיו, ולאור קשייו לשתף פעולה עם שירות המבחן, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית טיפולית עבורו בשני התסקירים שהוגשו. הנאשם אף לא התייצב לדיון לאחר שניתנה לו ההזדמנות השנייה אצל שירות המבחן והוצא כנגדו צו הבאה. למועד נדחה התייצב הנאשם, אז נשמעו הטענות לעונש.

16. בנוסף, למרות שהוריתי על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם והגם שזומן על ידי הממונה בשלוש הזדמנויות שונות, לא התייצב הנאשם אצל הממונה על עבודות השירות על מנת שניתן יהיה לערוך חוות דעת ולבחון התאמתו לריצוי עונש בעבודות שירות - וגם על כך יש להצטער.

17. גילו הצעיר של הנאשם והעדרו של עבר פלילי רלבנטי היו מצדיקים במקרה זה התחשבות בנאשם וקביעת ענישה טיפולית שיקומית בעניינו ככל שהיה משתף פעולה ונמצא מתאים לכך. למצער, גזירת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ככל שהיה נמצא מתאים לכך. לצערי לאור התנהלות הנאשם אין מנוס מהטלת עונש מאסר בפועל עליו לצד מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת והתחייבות. בראי העונשים שיגזרו על הנאשם לצד מצוקתו הכלכלית וצורך ברכב לעבודתו, לא מצאתי לפסול את רישיון הנהיגה שלו.

18. לאור האמור, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר בפועל.
- ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. הנאשם יתחייב על סך 3,000 ₪ שלא לעבור עבירות רכוש במשך שנתיים מהיום.
- ה. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.4.20. לא ישולם תשלום, תעמוד יתרת הפיצוי לתשלום מידי.

ניתן בזאת צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, במעמד הצדדים.